

Give your best introduction , relevant Poetry and best analytical conclusion on each question

سوال نمبر ۲: شاه عبدالطيف پٽائي جي
شاعري ۾ تصور انسان، محبت، فرياد
۽ عاشقانه هم آهنگي جو نتيجي
جائزو لکو۔

تعارف:

شاه عبدالطيف پٽائي سنڌ جو
عظيم شاعر آهي۔ شاه لطيف زندگي جي
تمام پهلوئن تي شاعري جي ذريعي
بيان ڪيو۔ سنڌين شاعري ۾ انسان جي
زندگي سان گڏ دنيا جي تمام مسئلن تي
پڻ اظهار ڪيو۔ شاه عبدالطيف پٽائي
جي شاعري ۾ تصور انسان، محبت،
فرياد ۽ عاشقانه هم آهنگي به
شامل آهي۔ انهن ئي شعرن ۾
انهن پهلوئن تي قلم کڻيل آهي۔
هن وسيع موضوع تي تفصيلي ڪري
شاه عبدالطيف کي هڪ عظيم شاعر
چيو ۽ سمجهيو وڃي ٿو۔

شاه عبدالطيف پٽائي

سنڌي ٻولي ۽ سنڌي ثقافت ۽
سنڌي ادب جي بنياد ۽ پهرئين شاه عبدال
الطيف پٽائي آهي۔ سنڌي ادب ۽
سنڌي ثقافت جو ذڪر پٽائي کان سواءِ
مڪمل نه آهي۔ انهي سنڌي شاعري
۾ هڪ بيان ڪرڻ ٿو۔ شاه

عبداللطيف پيٽائي جي شاهري هڪ مڪمل
زندگي ۽ دنيا جي عڪاسي آهي انهن
۾ شاه سائين هيٺ ڏنل پهلوئن
تي پنهنجي فڪري ۽ فني فوٽن جو
اظهار ڪيو -

تصور انسان -

شاه عبداللطيف پيٽائي انسان کي ڪٿي
مثال ڏئي بيان ڪيو آهي - بعض شعرون
۾ انسان جي مجاز ۽ بعض شعرون ۾
سندس پيشو پڻ بيان ڪيو آهي - جيئن
هڪ ريت پيٽائي انسان جي آنا ۽ اکر
۽ هن جي انجام جو ذڪر ڪندي
هورڪ پکي جي مثال ڏني آهي ته،

**پائي مٿي جهوپڙا، مورڪ انج مرن،
سامان اوڏو سڀرن، لوجي تان ته لهن -**

هن شعر ۾ شاه لطيف انسان کي هڪ
زري ۽ اکر ۾ اظهار ڪيو آهي - هن سان
گڏ اهو پڻ بيان فرمايو آهي ته مورڪ
جي ريت انسان به اکر ۾ پنهنجي
تڪليف پيائين ٿو - هن جي ريت
سان لطيف انسان جي پيشي جو تصور
بيان ڪيو آهي - بعض ميان هڪ
دوهار ڪيو پيشو آهي - شاه لطيف
فرمايو آهي ته -

ڪڙو منجهه ڪڙي دٻڻ لوهار لپيڻو،
 منهنجو جي ڄڙي سپرين سولهر ڪري۔

محبت جو پيغام شاه جي شاعري ۾۔

شاه عبداللطيف ڀٽائي هميشه محبت ۽
 امن جو پيغام ڏنو آهي۔ تنهن ڪري
 شاه عبداللطيف کي امن ۽ محبت جو
 شاعري سڏيو ويندو آهي۔ هن زيت
 سندس ڪري بيت ۽ شعر ملن ٿا۔ هن
 ۾ سنڌ سان محبت پڻ هڪ اهم پهلو آهي۔
 شاه عبداللطيف ڀٽائي سنڌ لاءِ ۽ سنڌي جي
 بهتري لاءِ تمام گهڻي ڪوششون ڪيون۔
 هڪ شعر ۾ سنڌ سان محبت ۾ فرمايو۔

سائين سائين عربن هتي سنڌ سهار،
 دوست مناد لڏار، عالم سڀ آباد ڪرين۔

شاه عبداللطيف جي شاعري ۾ پروجهه۔

جيئن ته ذڪر ڪيو ويو ته شاه
 عبداللطيف ڀٽائي تمام پهلوين تي
 شاعري ڪئي آهي۔ هن هڪ بيت
 ڀٽائي پنهنجي شاعري ذريعي پروجهه
 جو پيغام پڻ ڏنو آهي۔ انهن مان
 ٻه شعر هيٺ ڏنل آهن۔

ستائين جاڳ، تنهنه جي ايتري،
 سلطانن سهار ٿيون خشيانه ملڪي

هن هي ريت هه بي شعر م بيان ڪيو آهي

اي نه مارن ريت جيئن سين مٿان سون تي ،
 اهي عمر ڪوٽ ۾ ڪيس جا ته ڪريٽ ،
 پکين جي پرڻا ، مارون مور ته مٿيان -

ڪائناتي هه آهنگي

شاهه عبدالطيف پٺاڻي جي شاعري م زبان
 رنگ ، ذات ۽ برابري کان پاهر انسانن
 ايتري جو پيغام موجود آهي - هن کي
 ڪائناتي هم آهنگي پڻ چئي جي سگهجي
 ٿو - هن ريت شاهه پٺاڻي مقام اختلاف
 وساري ۽ ميل جول جو پيغام ڏينري
 شعر فرمايو آهي ته -

سورهيه مدين سوپ کي دل جا وهه رسار
 هن پالا ودهه پانچري آڏي بهال مان بهال
 مٿان نيل ترار ، مار ته مار ته مٿاڻو شيئن -

تنقيد جي جڙو

انسانن جي وسيع پهلوئن تي
 قلم نگاري ڪرڻ ۽ خوبصورتِي سان بيان
 ڪرڻ صرف شاهه عبدالطيف پٺاڻي جو
 فن آهي - تصور انسان کان ڪائنات جي
 هم آهنگي تائين غور ۽ فڪر ڪري
 خوبصورتِي سان شاعري جي انداز م بيان
 ڪيو آهي - انهن هي ٽوپن جي ڪري

شاه عبداللطيف ڀٽائي کي هڪ عظيم شاعر
چيو ۽ سمجهيو وڃي ٿو.

سوال نمبر ۳: سچل سرمست جي فخر،
سندن وحدت الوجود واري فڪري روايت
۽ انساني آزاديءَ جي پيغام تي مفصل
روشني ڏيو.

تعارف -

سچل سرمست - هڪ وڏو ۽ سچو
دروازو - سچل جو مطلب 'دروازو' آهي.
سچل جي شاعريءَ ۾ فخر ۽ سچ کي
وڌارو ڏيڻ تي آهي - سچل جي شاعري،
الله سان دوستي ۽ کان وٺي انساني زندگي
جي نمايان پهلوئن تي روشني ڏي آهي -
تهن ڪري سچل سرمست جي شاعري
اڄ تائين پڙهي ۽ لکي رهي - هن ريت
سچل جي شاعري ۾ ڪي شعر آهي
هيڪي سچل جي فلسفي - يعني وحدت
الوجود تي ٻين آهن - هن سان گڏ
ڪي شعرن ۾ انساني آزاديءَ جو
پیغام به موجود آهي -

سچل سرمست -

سچل سرمست جا ٽن سچل،
سچيندو، سچو ۽ فرائي وغيره آهي -
سندن اصل نالو عبدالوهاب فاروقي
آهي - سندن جنم خيرپور ضلعي جي

گورنڊر راز ۾ ٿي - سچل سرمست سنڌ
 جي تاريخ جو ادب ۽ ٻولي ۾
 اهم رخن آهي - سندس شاعري
 سنڌ جي ثقافت جي بنياد ۾ نمايان
 حيثيت رکي ٿي - انعزلي سچل سرمست
 کي سنڌي ۽ سنڌ ۾ اهميت حاصل
 آهي -

سچل ۽ وحد الوجود

سچل جي شاعري ۾ وحد الوجود
 جو پهلو نمايان آهي - جنهن جو پيغام
 آهي ته الله خدا جي مون کي هن جي
 بنايل تمام شين مان نمايان آهي - هي
 فلسفو صوفي شاعري جو هو اهم
 پهلو آهي - سچل جي شاعري ۾ اهو
 پهلو پڻ موجود آهي - هيٺين
 سچل فرمايو:

اهو ڪم ڪري جنهن ۾ الله آي بڻجي،
 مسارن ڇا رانا الحق ڏا، سولي ڏي رهجي،
 وڃي ڪر اسلام ۾ ڪو آهن، عاشق ته آڙجي،
 سڄاڻي مان عظم شائي، سڄوسر سڀي جي -

سچل جي هن صوفي فلسفي تي شاه
 عبداللطيف ڀٽائي سندس صوفي ڊو
 "ڪني ڀيو - ڀٽائي فرمايو -

"اسان جيڪا ڪنڀا ڄاڙهي آهي - هن جو
 ڊڪن هي لڳو (سچل) لاهيندو

اهڙي طرح سچل جو هڪ ٻيو شعر
جيو و و خدڪ الوجو جو پيغام ڏئي
تو

نوري ناري ناهيا آهيان رب جبار،
عشق حقيقي ۽ سرفراز شين کا تيار

انسانن آزارِي جو پيغام

سچل سرمست پنهنجي شاعري
ذريعي "انسانن آزارِي جو پيغام"
پڇاريو. هن ۾ آزارِي مذهب يعني
انسان ۽ انسانيت اڻ آهي ڪنهن
به مذهب ۽ روايتن کان بهريان. هن
بابت سچل سرمست شعر بيان ڪيو آهي

هندو مومن سان ملي، محبت جا ڪر ميل،
مٿان ٿئي "اويل"، اولهه سج نه اڀري

هن هي ريت، انسانن آزارِي بابت،
سچل سرمست بامذهب کان آزارِي جو
پڻ ذڪر پنهنجي شاعري ۾ ڪيو آهي.
سچل فرمايو.

سنگر سڄو ساڻو، سڌا توڻ سلطان،
تڏهن جو تڏهن، ٿولي بامذهب آهي ڪا.

هن سان راهو واضع ٿئي ٿو ته سڄل سر
 مست انسان جي زندگي ۾ آڙاري ۽
 امن جو پيغام ڏنو آهي -

تقيري جائزو :-

سڄل سرمست سنڌ جو هڪ عظيم
 شاعر آهي - سندس شاعري ۾ روحاني ۽
 دنياوي رهندو ٻئي نڀايان آهن - اعليٰ
 ڪمال جي منظر نگاري پڻ شاعريءَ جو
 حصو آهي - تنهن ڪري هي سڄل
 سرمست سنڌي ادب ۽ سنڌي ٻولي
 جو اهم حصو آهي جنهن جو ذڪر بغير
 ادب آڏو نه آهي -

سوال نمبر ۱ :- سنڌي ٻوليءَ جون بنيادون،
 لساني خصوصيتون، لهن جي درج ۽ مريد
 دور ۾ ٻوليءَ کي دريستن ڇڏيندن تي
 تفصيلي مضمون لکو -

تعارف :-

سنڌي ٻولي هڪ قديم ٻولي آهي -
 سنڌي ٻوليءَ جون بنيادون تمام پھريان
 جي قديم آثارن ۽ روايتن مان ظاهر
 ٿين ٿيون - هن ٻوليءَ جون منفرد خصوصيتون
 آهن - تنهن ڪري سنڌي ٻولي ٻين ٻولين
 مان نڀايان حيثيت رکي ٿي - سنڌي ۾
 جتي لهما موجود آهن تيڪي هن ٻوليءَ
 کي وڌيڪ سنهرو انداز بيان ڏين ٿا -

هن سان گڏ سنڌي ٻوليءَ کي ڪٿي مسئلا پيش آهن - خاص طور هلندڙ دور ۾ سنڌي ٻوليءَ کي جديد ٽيڪنالاجي طرز ۾ ضريعي پيائينجن جو سامهو آهي -

سنڌي ٻولي جو بنياد :-

موتن جو
دڙو

جاپاني
مندر

طعيف
حديث

طعيف حديث :-

هي طعيف حديث ضريعي روايت ملي ٿي ته - حضور اڪرم ﷺ جنهن سنڌ جي سفر تي وڃن پيا، تنهن وقت هي ماڻهون لاءِ پڇييون ته صحابه اڪرام فرمايو ته راهو غير تصدق سنڌي آهي - هن سان سنڌي ٻوليءَ سان سنڌي ٻوليءَ جي قدامت جو ثبوت ملي ٿو -

ٻوليءَ جي بنياد بابت راءِ :-

سنڌي
ٻوليءَ جي
بنياد تي
نظريه

ڊاڪٽر ارنيسٽ ٽرمپ

ڊاڪٽر نبي بخش بلوچ

ڊاڪٽر غلام علي علانا

قديم بولي ۽

سنڌي بولي هي قديم بولي آهي۔
 هن جي قدامت جو اندازو مويڻ جي ڌڙي
 مان ملندڙ خوشخطي سان ظاهر ٿئي ٿي
 مويڻ جي ڌڙي جي خوشخطي سنڌي بولي
 جي خوشخطي جهڙي آهي۔ يعني ۳۵۰۰ سال
 اڳ اهي ماڻهو سنڌي بولي جا ڳالهائيندا
 هئا۔

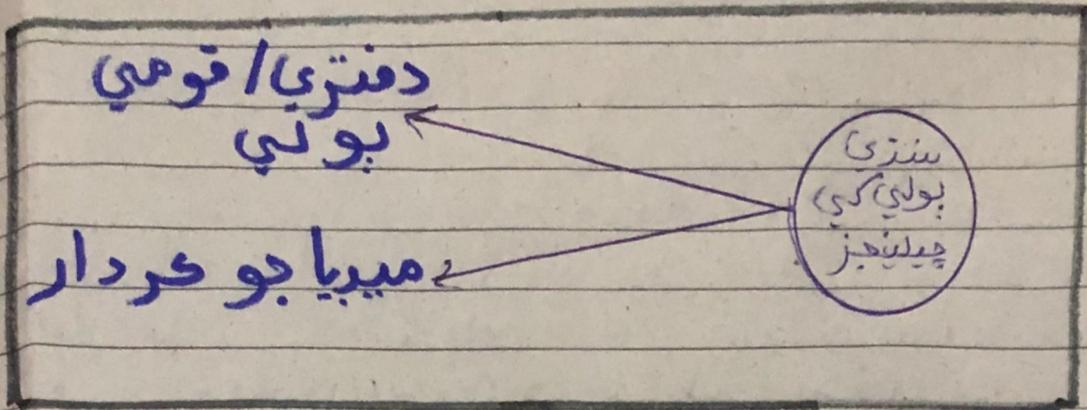
~~دفتري بولي ۽~~

~~انگريزن جي دور ۾ سنڌي بولي کي
 دفتري بولي جي حيثيت حاصل ٿي۔
 هن سان سنڌي بولي جي لساني خصوصيت
 فوري جو اندازو ٿئي ٿو۔~~

اڪرن جي گهٽائي ۽

سنڌي بولي ۾ ۵۲ اکر آهي۔ هي
 سنڌي بولي جي دفتري لساني خصوصيت
 خصوصيت آهي۔ هن ڪري سنڌي بولي
 ۾ گهٽ ۽ اچار پيدا ٿين ٿا۔ اڪرن جي
 گهٽائي هجڻ جي ڪري سنڌي بولي
 لساني ۾ ٻين ٻولين کان مختلف آهي۔

سنڌي بولي کي ڇيڙو ڇيڙو

دفترتي/قومي ٻولي :-

ورهاڪن کان پھريان سنڌي ٻوليءَ کي دفترتي ٻولي ھئي جيئن ھيٺ ھلڪو حاصل ٿيو آھي۔
 ورهاڪن کان پوءِ ھي ھڪ صوبي ۾ ھجڻ ڌري سنڌي ٻوليءَ کي قومي ٻوليءَ جو ناھي ٿيو۔
 سنڌي ٻوليءَ کي قومي ٻولي، دفترتي ٻولي ۽ ٻي ھجڻ ڌري کيس ڇيڙڇيڙ آھي۔ سنڌي ٻولي تعليم ۾ پڻ لازم ڌرڌار نہ آھي۔

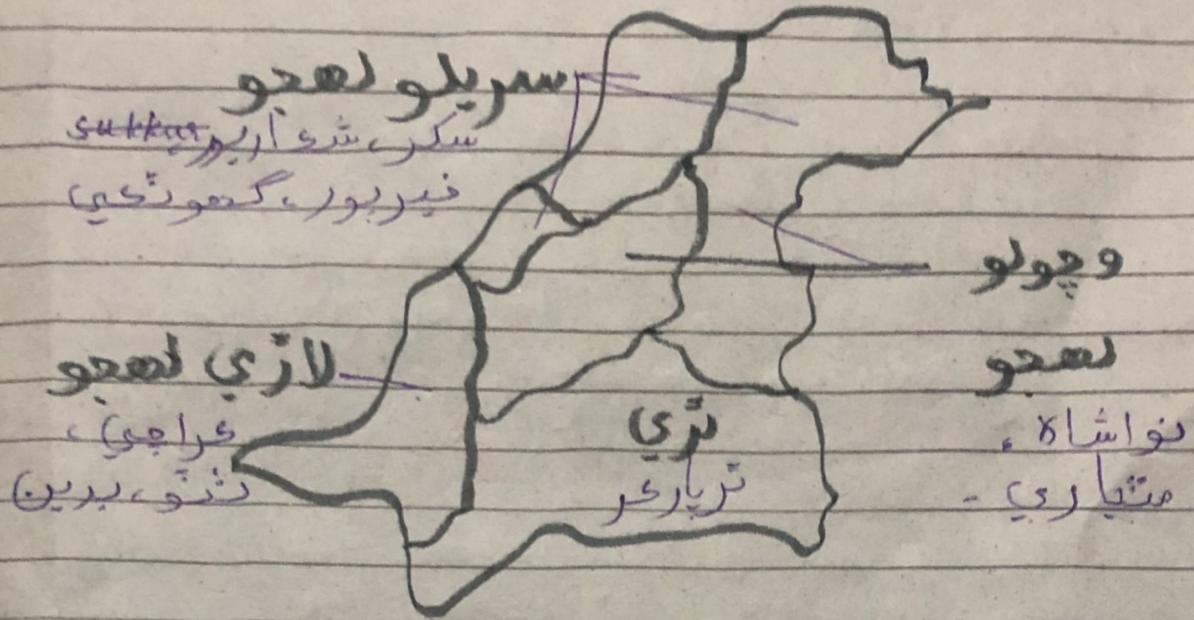
ميديا جو ڌرڌار :-

اڄ جي دور ۾ ڪيئن بہ ٻوليءَ جي اڃا ۾ ميڊيا جو ڌرڌار مقام اھو آھي۔ ميڊيا ۾ سنڌي ٻولي جو استعمال تمام گھٽ آھي۔ ٽي وي چينل پڻ گھٽ آھي ۽ موبائل ميڊيا ۾ سنڌي فوشن ٺھڻ ۽ ٺھڻي موجود نہ آھي۔ تنھن ڌري سنڌي کي ڇيڙڇيڙ جو سامھو آھي۔

سنڌي ٻوليءَ جا ھجڻا :-

سنڌي ٻوليءَ جا ھجڻا سنڌ جي

جگرافي ۾ ورهايل آهن -

سريلو لهجو: (سڪل سرمست جو لهجو) هن لهجي ۾ سکر، شڪارپور، لاڙڪاڻو وارو پاسو ايندو آهي. هي جمع ڪندي "ان لڳائيندا آهن" -

لاڙي لهجو: (شاھ عبدالطيف پٺاڻي جو لهجو) هن لهجي ۾ ٺٽو، بدین جا علاقا اچن ٿا. هي جمع ڪندي وقتون "لڳائيندا آهن" -

وچولو لهجو: هي لهجو نوابشاہ، مٽياري ۾ ڳالهايو ويندو آهي. هن ۾ جمع زير زير لڳائي ڪئي ويندي آهي -

ٺڙي لهجو:

هي لهدو وزيڪ ٿر پارڪر جي علاقي ۾
گالهائي ويندي آهي - هن لهجي ۾
مانهو جي نالي اڳيان "يو" ضرور ڳڙيندا
آهن -